

Foto: Nils-Olof Johansson

Planerad licensjakt på 46 vargar i fem varglän

Om länsstyrelserna i Värmland, Örebro, Västmanland, Gävleborg och Dalarna får som de vill blir det vargjakt även i vinter.

Kommande vinter kan det således komma att skjutas två vargar fler än vid licensjakten förra vintern, totalt 46 vargar i sju revir. Så här många planeras skjutas i respektive län:

Värmland - 20 i de tre reviren Brattfors, Sandsjön och Vimyren,

Värmland/Örebro - sex tillsammans i det gemensamma gränsreviret Loka,

Västmanland - sex vargar i länsegna Färna-
reviret mitt i länet,

Dalarna - åtta i länsegna Lövsjöreviret söder om Nås,

Gävleborg - sex vargar i det länsegna Åmot/
Ockelboreviret.

Inga andra vargar än de som finns och upptäckts i respektive revir under jakttiden kommer att jagas. Det blir alltså ingen jakt på ytterligare vargar i andra revir om inte beräknat antal vargar skjuts i utvalda revir.

NÄR MAN UTGÅR från det som är känt sedan senaste inventeringen vad beträffar kvarvarande intakta revir med föryngringar kommer Värmland, Örebro och Dalarna att jaga på länsvisa populationer som alla ligger under de miniminivåer som fastställdes av Naturvårdsverket inför förra licensjakten.

Av de 27 revir med föryngringar som fördelades i Mellersta förvaltningsområdet fick

Värmland 11 revir, Örebro fem och Dalarna sju revir att ta ansvaret för.

Gävle och Västmanland som båda haft en försiktig ökning sedan förra vintern kommer att jaga snävt ovan sina miniminivåer.

Största övertrampet gör Värmland som jagar 3,5 revir på 11,7 revir med föryngringar. Länets miniminivå är 11 och förvaltningsni-

vån 12 revir. Fullföljs jakten hamnar Värmland nära tre revir under sin miniminivå.

När vi frågar Länsstyrelsen i Värmland hur man tänkt, får vi svaret att man jagar på årets uppskattade tillväxt för hela Mellersta Rovdjursförvaltningsområdet.

Eftersom jakten ska ske på sju revir i hela förvaltningsområdet är det förstås omöjligt

Antal revir med föryngringar i jaktlänen inför eventuell jakt i januari -16			
Län	Minsta antal föryngringar som skall finnas	Intakta föryngringar födda våren -14 per 31 mars -15	Jaktuttag föryngringar vid ev jakt i jan -16
Dalarna	7	7,3	1
Gävleborg	2	4,3	1
Värmland	11	10,7*	3,5
Stockholm	-	-	-
Uppsala	-	-	-
Örebro	5	3,7 (2,7)**	0,5
Västmanland	1	2,5	1
Västra Götaland	1	0,5***	-
Förvaltnings- området	27	29	7

* Fyra revir skulle skjutas bort i Värmland. Vargarna i tre sköts bort helt plus ytterligare ett antal vargar i två andra revir. Inför jakten 2015 räknade Värmland de fem norsksvenska gränsreviren som hela till Värmland. Detta var fel eftersom alla andra gränsrevir delas mellan berörda. Detta är tillrättat denna vinter, därför en minskning av antalet intakta revir utöver licensjagade revir under miniminivån.

** Antalet intakta valprevir 31 mars är 2,7 om Rombhöjden räknas bort. Hanen sköts tillsammans med en valp under jakten i Norareviret.

*** Kynnefjäll som delas med Norge var i princip tomt under vintern. I Kroppefjäll sköts tiken i skydds jakt dagarna före jul och reviret tömdes under vårvintern. 0,5 är halva Tivedenreviret som delas med Örebro.

att säga hur många revir med valpar vi kommer att ha i vinter som är den tillväxt man kan räkna med inför en eventuell jakt i januari.

– Det får vi justera kommande år, heter det då.

När Naturvårdsverket drog upp riktlinjerna förra hösten fick inte miniminivån på några villkor underskrivas. För att ha bra kontroll på att nivån hålls efterlyste man en förvaltningsnivå med god fallhöjd till miniminivån. Inget av länen angav en förvaltningsnivå med ”god” fallhöjd. Snarare handlar det om en fallhöjd så snäv mot miniminivån som möjligt.

Schackrande med revir hit och dit i kombination med olika sätt att räkna, antalet föryngringar till beräknad tillväxt, har gjort det omöjligt att på ett bra sätt följa hur många revir som tål en avskjutning för att inte underskrida nivån som gäller för närvarande.

27 revir med föryngring (årsvalpar) ska finnas i landet som grund i förvaltningen, plus ett antal föryngringar som en buffert.

Så är det bestämt.

VID EN EVENTUELL jakt nu i januari kommer även Dalarna och Örebro att jaga på nivåer under miniminivån sett till hur många föryngringar som fanns när inventeringsperioden avslutades 31 mars. Örebro har fem i miniminivå, efter jakten förra vintern har länet endast 3,7 föryngringar vid inventeringen, 2,7 om Rombohöjden räknas bort där föräldrahanen felaktigt sköts i Norareviret.

Dalarna har 7,3 föryngringar vid inventeringen i vintras efter jakten och med sju i miniminivå betyder jakt på ett revir att länet liksom Örebro och Värmland understiger beslutad miniminivå.

Gävleborg har två föryngringar i miniminivå och de inventerade reviren med föryngringar uppgick till 4,3, varav tre är länsegna. Ett revir skall skjutas bort vid en eventuell jakt.

Västmanland har två länsegna revir med föryngringar och delar ett med Örebro, miniminivån är ett revir med föryngringar och ett skall skjutas bort. Båda dessa län jagar alltså på gränsen ner till miniminivån.

Det som ställer till det ytterligare för den som vill ha en bild av vad som händer ute i reviren är att inventeringsrapporten från vintern 2014/2015 inte på ett tydligt sätt räknar bort de revir/föryngringar som sköts bort under licensjakten. Inte heller det revir i Härjedalen där samtliga vargar sköts bort i skydds jakt. Inte heller syns det i inventeringen att två dalsländska revir decimerades med minst ett föräldradjur, att föräldrahanen i Rombohöjden, grannreviret till Norareviret där det licensjagades, sköts av misstag.

JAN BERGSTAM

Bereder väg för ny invandrarvarg

En invandrad finskrysk hane dök upp i Härjedalen. Nu görs allt för att han ska kunna gå söderut och hitta en tik.

DNA från inslamlad urin i mitten av november gav det glada och sensationella beskedet att en av de vargar som upphöll sig i Härjedalen var en genetiskt viktig invandrare.

Enligt planen för en genetiskt livskraftig vargpopulation behövs en invandrare per generation, vart femte år.

Nu är den första här som sedan 2007 vandrat ner på egna ben. Då gick två hanar ner och blev Kynnahanen i Norge och Galvenhanen norr om Bollnäs. Den senare är fortfarande verksam och finns nu i Prästskogsreviret där han är pappa till en ny kull med viktiga F1-valpar.

Sedan dess har vi fått Junseletiken som tyvärr aldrig lämnades i fred och hon lämnade oss utan något genetiskt avtryck.

2013 kördes ett invandrat vargpar ner från Tornedalen till Tiveden. Två valpkullar efter paret har fötts, men sex av valparna är döda av olika orsaker. Om det finns någon eller några valpar kvar

ute i Skandinavien har inte detta dykt upp i något DNA-prov.

Naturvårdsverket anser att den nye invandraren har samma värde för genetik i populationen som 500 skandinaviska vargar. Det kräver åtgärder för att hålla honom vid liv.

Länsstyrelsen i Jämtland kommer nu att göra allt för att varghanen ska få fri lejd för att göra det möjligt för den att gå in i ett revir med en tik. Helst söder om renskötselområdet. Men eftersom han kommer vandrande norrifrån torde han inte stanna i Härjedalen utan fortsätta söderut i sitt sök efter en lämplig vargtik. Det är skillnad mot en tik som stannar upp när hon hittar ett lämpligt område för en familj. En hane vandrar till han möter en tik med ett revir.

För att det ska gå denna väg kommer samebyarna, Naturvårdsverket och grannlänen att engageras för att finna lämpliga åtgärder för att vargen inte ska dödas på skydds jakt.

Första åtgärden för Länsstyrelsen blir att intensifiera spårningen den närmaste tiden och om möjligt kunna konstatera att den fortsätter sin ”resa” söderut mot Mellansverige där vargtikarna finns.

JAN BERGSTAM

Vargjakt kör över vargturism

Bland de utpekade reviren för licensjakt i vinter finns Färna i Västmanland, som idag är kärnområde för landets främsta arrangörer av vargturism.

De senaste åren har de två ekoturismarrangörerna WildSweden och Nordic Safari främst använt det så kallade Färnareviret i Västmanland.

– Vi lägger massor av tid att lära känna och utforska ett vargrevir. Det är en investering i arbetstimmar som vi vill få tillbaka, genom att kunna använda området för besökande gäster. Färnareviret är för tillfället det bästa reviret i Västmanland. Nästan hela reviret består av skog som ägs av Sveaskog, en del av reviret utgörs av en ekopark och en annan del är ett Natura 2000-område, säger Per Jiborn på Ekoturismföreningen och fortsätter:

– Efter en genomläsning av länsstyrelsens beslut verkar det som valet av Färnareviret främst motiveras av behovet

av att ”minska koncentrationen av varg i de områden där den är som tätast”.

Vi tycker att den nya strategin för svensk viltförvaltning, som Naturvårdsverket presenterade i somras och där viltturismen jämföras med annat brukande som jakt, borde beaktas i länsstyrelsens bedömning. Det är också värt att notera att den nationella förvaltningsplanen för varg 2014 - 2019 omnämner rovdjursturism som en nytta. Det är inte rimligt att en näring som helt bygger på förekomsten av varg inte ens beaktas i länsstyrelsen skriftliga underlag.

– Företag som arbetar med vargturism måste göra sin läxa när det gäller val av vargrevir utifrån faktorer som angrepp på tamdjur, lokal acceptans för rovdjur och vargflockens genetiska status. Då måste också våra regionala myndigheter värdera och väga in den ansträngningen i sitt beslut om licensjakt på varg. Vi kan inte se att det är gjort den här gången, avslutar Per Jiborn.

KÄLLA: PRESSMEDDELANDE EKOTURISMFÖRENINGEN